

Du er selv din skæbne!

Bruno Gröning, oktober 1955

Hvert menneske former selv sin skæbne, både den gode og den onde, gennem sine tanker, sin tale og sine handlinger.

Hvad er skæbne? Er det noget, som bliver os pålagt af en guddom, som vi af uforklarlige grunde er udsat for, af grunde, som ikke er mulige for os at udforske, hvis følger vi bare må bære, uskyldigt, uretfærdigt og for os uforståeligt?

"Hvorfor pålægger Gud netop mig så meget vanskeligt?", spørger man sig selv og andre, "opførte jeg mig ikke altid rigtigt?"

"Når Gud vil det sådan, så må jeg jo bære det, han må jo vide, hvorfor han har pålagt mig det.", siger den anden. Den tredje er utilfreds og skælder ud og er vred på Gud og mennesker. Hvis det går os godt, kan vi nemt forlige os med tanken om, at vi selv danner vores skæbne. Men kommer der bekymringer, sygdom, lidelse og elendighed, så søger vi bestemt ikke årsagen hos os selv. Vi søger den hos andre, ved tilfældet, eller til sidst hos Gud.

Men det er sikkert, at skæbnen ikke er tilfældig, ikke kommer udefra, fra andre mennesker eller fra Gud.

Skæbnen kommer fra mennesket selv, fra os selv, lige meget, om det er en god eller en ond skæbne. Skæbnen er virkningen af årsager, som ligger i os selv, som kommer fra os selv. Og hvordan de ligger i os selv og udgår fra os selv, det vil vi tale om.

Se, ethvert menneske kan handle, som han vil, han kan sige, hvad han vil, og han kan tænke, hvad han vil. Han er fri i handling, tale og tanke, helt fri. Det er helt hans egen beslutning, om han vil gøre noget ondt eller godt, vil sige noget ondt eller godt, tænke noget ondt eller godt. Han kan gøre det fra sin tidligste barndom til i den høje alder, han kan gøre det ved dag eller ved nat, i vågen tilstand eller i drømme. Det står ham altid frit, hvert minut af dagen og livet.

Disse tre ting, handlingen, talen og tænkningen, er det, som er grunden, årsagen til vores skæbne, og det er det gode eller det onde, der danner vor skæbne god eller ond. Som ekkoet, sådan kommer vore handlinger, vore ord og vore tanker tilbage til os igen, og danner det, vi kalder vores skæbne.

Det er som en kæde, hvor det ene led hænger ved det andet, så fast hænger årsag og virkning kædet sammen ved hinanden. Ofte følger det som ekkoet følger råbet, ofte er årsagen glemt for længst, når virkningen kan mærkes. Men årsagen er gået forud, var der, ellers kunne der ikke være nogen virkning.

Mennesket lever i sit liv sig selv igennem, udnytter sin frihed til det gode eller det onde, og skaber sådan sin skæbne. Det gode i handlinger, i ord og i tanker, og det onde i handlinger, i ord og i tanker, virker. Og det er ikke sådan, at det onde bliver udjævnet gennem det gode. Det virker hver for sig, virker fuldt ud, og former menneskets skæbne.

Det jeg siger, er ikke noget nyt.

Religionerne taler om, at det gode belønnes og det onde bliver straffet. De taler om, at der vil være en domstol og en gengældelse. Det er indlysende og forståeligt for os. Men denne domstol og gengældelse, den følger ikke kun efter døden, og det er ikke Gud, der dømmes os.

Gennem vore gode eller onde handlinger, vore gode eller onde ord, vore gode eller onde tanker, skaber vi årsagerne og skaber vi domstolen. Domstolen, det er vores skæbne, som ikke virker fra Gud, men som kun virker ud fra os selv. Gennem gode handlinger, ord og tanker, skaber vi en god skæbne, gennem onde handlinger, ord og tanker en ond skæbne.

Nu vil mange spørge: Hvad er godt, hvad er ondt? De spørger med samme ret, som Pilatus dengang spurgte Jesus:

Hvad er sandhed?

Man kunne opstille et helt leksikon over godt og ondt, og det ville alligevel være ufuldstændigt, ikke fuldkomment og ikke rigtigt. Men der findes en regel, som er rigtig, altid er rigtig: Hør i stilhed på din samvittighed! Lyt ganske afkoblet på denne samvittighed, afkoblet fra hvad der sker omkring dig, afkoblet fra ordene omkring dig og afkoblet fra tankerne i dig. Lyt ind i dig selv, og lad din samvittighed sige dig, hvad der er godt og hvad der er ondt, og denne samvittighed vil svare dig. Og som dette svar vil være, lad det gælde, udelukkende sådan er det sandt. For din samvittighed, det er din sjæl, og din sjæl er guddommelig, er Gud i dig.

Den vil åbne sig som en blomst for solen, når det er godt, og vil lukke sig, når det er ondt. Øv dig i det, og sørg for at blomsten er åben, så den kan se lyset og nyde det. Så bliver en god skæbne forstærket eller en ond skæbne svækket. For denne øvelse og denne omsorg fjerner det onde fra os, og bringer det gode ind i os, og dette gode, det er vores sundhed, er nåden ved at kunne være rask.

Det er, hvad enhver skulle indprente sig, at vi skal fri os fra det onde, fra sygdommen, at vi skal lukke af for det onde, for det onde bevirker ondt, og det gode bevirker godt.

Og når vi har modtaget det gode, sundheden, så vil vi huske ordene, som Jesus sagde til den helbredte: "Synd ikke mere, at ikke noget endnu værre skal ske dig."

*

Du er selv din skæbne!

Bruno Gröning, oktober 1955

Læsere, der vil komme i forbindelse med Bruno Gröning, kan henvende sig til referencen "Okkulte Stimme" til "Geschäftsstelle des Gröningbundes", Stuttgart-Bad Cannstatt, Postschließfach 242. Læsere og venner fra Braunschweig og omegn kan slutte sig til den lokale Braunschweig Gröningforening, hvis leder er redaktør Hans Geisler, Geitfelde Nr. 73 über Braunschweig. (Bruno Gröning vil i løbet af oktober komme til Braunschweig).

Kilde:

Okkulte Stimme, - Die andere Welt, Braunschweig, Nr. 10, 1949, Seite 16-17